

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و برزنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید بهشتی
۰۸ مارچ ۲۰۱۶

اعلام امنیت مراکش، الجزایر و تونس برای پناهجویان از جانب المان

پیشواز دمزیه به هنگام ورود به الجزایر توسط همتایش بدوی

الجزایر/ برلین (گزارش ویژه) المان پناهجویان افریقای شمالی را زودتر از گذشته می تواند پس فرستد. این نتیجه ایست موقتی که وزیر کشور المان، توماس دِ مِزیر، امروز در سفری که به مملکت مغرب داشته است، اعلام نمود. وی امروز موفق گشت دولت مراکش را به قبول سریع تر پس فرستادن شهروندانش موظف نماید. تا امشب قرار است یک چنین توافق هائی با الجزایر و تونس نیز حاصل گردند.

دمزیر با وزیر همتایش اسد در مراکش

دولت المان تصمیم گرفته است هر سه کشور را به کشورهای امن برای پناهجویان اعلام نماید. در حالی که فشار شدید در کشورهای مغرب حاکم است، این کار شانس پناهجویان این کشورها را عملاً منتفی می‌سازد. این به ویژه در مورد الجزایر که برای شرکت های اسلحه سازی المان مشتری خوبی است، مصداق دارد. دلیل آن که شرکت **دایمِلر** قصد دارد خودروهای نظامی بیابانی و شرکت **راین متال** اجازه یافته است کارخانه تولید زره پوش در آن کشور ایجاد نماید، کوشش های مشترک المان و الجزایر در مبارزه با ترور از جمله در لیبیا و مالی است. ناقدان انتظار دارند که شورش های اجتماعی از آن کشورها به الجزایر سرایت نماید. در اینصورت حکومت الجزایر هیچ تردیدی در به کار بستن جنگ افزارهای ساخت المان برای سرکوب اعتراضات نخواهد نمود.

بازپس فرستادن سریع تر پناهجویان

وزیر کشور المان **توماس دمزیر** در پایان سفر خود به کشور مغرب کوشید تا پس فرستادن سریع تر پناهجویان به مراکش، الجزایر و تونس تسهیل گردد. روز پیش وی توانست در مراکش به موفقیت های اولیه دست یابد. دولت این کشور قول داده است اثر انگشتان پناهجویانی را که به المان وارد شده اند برای تشخیص شهروندان مراکشی در میان آنها با حافظه الکترونیک خود مقایسه نموده و بدین طریق پس فرستادن آنها را میسر سازد. نظیر همین توافق را وزیر کشور المان قصد دارد تا امشب با الجزایر و تونس نیز به دست آورد. در پایان سال ۲۰۱۵ در المان ۸۰۰۰ تن از اهالی مغرب می بایست به موطن خویش بازگشت می نمودند. ۲۳۰۰ تن آنها مراکشی و ۲۵۰۰ تن الجزایری هستند. در صورتی که مراتب تشخیص پناهندگی در المان انجام شده باشد انتظار می رود شمار آنها افزایش یابد. اگر کشورهای شمال افریقا در این روند خللی به وجود نیآورند، شانس پناهجویانی که از آنجا در المان تقاضای پناهندگی کرده اند کم تر خواهد شد. دولت المان قصد دارد این سه کشور را برای پناهجویان آن ممالک امن اعلام نماید.

در تونس به اتفاق نخست وزیر، حبیب السید

فشار و شکنجه

در باره وضعیت حقوق بشر در الجزایر که میان آن دو کشور دیگر قرار دارد می توان از سازمان های حقوق بشر استفاده کرد که دولت المان نیز هنگامی که بخواهد برای حملات جنگی استدلال کند از اطلاعات آنها بهره می گیرد. اما از آنجائی که در رابطه با پس فرستادن پناهجویان قصد حمله به الجزایر در میان نبوده و به عکس قصد همکاری نزدیک با آن کشور را دارند، برای برلین اهمیتی ندارد که بر طبق اطلاعات سازمان نگهبان حقوق بشر، آزادی بیان و حق برگزاری تجمعات و ایجاد انجمن ها و نیز اعتراضات مسالمت آمیز را مسؤولان آن کشور نقض می کنند [۱]. این که در این کشور بیکاران فعال و خبرنگاران را به بهانه های واهی زندانی می کنند به همان اندازه برایشان بی اهمیت

است که مسؤولان الجرایز حتا اعتراض به روش تحقیقات منابع نفتی از طریق فرکینگ یا روشنگری در باره سربه نیست شدگان جنگ داخلی را با خشونت سرکوب می نمایند [۲]. تا همین امروز نیز سخن از شکنجه در این کشور در میان نیست.

همکاری در زمینه انرژی

برلین در باره موضوع زیر نیز پیش از تشدید همکاری خود در زمینه تدافع در قبال پناهجویان تردیدی نداشت - زیرا دولت المان مدتهاست همکاری خود با الجزایر را گسترش می دهد. به لحاظ اقتصادی الجزایر نه فقط از دریافت کالاهای المان بهره مند می گردد، بلکه همچنین در نقش صادر کننده نفت که طی مدت کوتاهی به مقام چهارمین صادر کننده به این کشور ترقی کرده و از عربستان سعودی نیز سبقت گرفته است. علاوه بر این دولت المان با این کشور قریب یک سال پیش قراردادی مبنی بر همکاری در زمینه انرژی را بسته که طبق آن شرکت های المانی برای گسترش فعالیت خود در بازار الجزایر در زمینه نیروهای تجدید پذیر دارای حق امتیاز گشته اند [۳].

کارخانه های زرهپوش و تولید خودروهای صحرایی

به ویژه صادرات جنگ افزار المان به الجزایر از چندین سال پیش وسعت یافته است و در حالی که میزان آن تا سال ۲۰۱۰ سالانه در سطح دو رقمی میلیونی بوده است، در سال های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ یک چهارم میلیارد یورو و در سال ۲۰۱۳ به ۸۲۵ میلیون یورو رسیده است به طوری که الجزایر مرتبه بزرگ ترین وارد کننده جنگ افزار المان را در آن سال به خود اختصاص داد. بر مبنای داده های دولت المان در سال ۲۰۱۵ با رقم ۴۱۱ میلیون یورو الجزایر چهارمین مشتری بزرگ غیر اروپائی محصولات تسلیحاتی المان بود. دلیل این وضع در رابطه با ۲ پروژه عظیم است. یکی سفارش آن کشور در سال ۲۰۱۲ به شرکت **تیسن کروپ** برای سیستم های نیروی دریائی (TKMS) که عبارت باشد از ۲ کشتی جنگی Meko با گزینش سفارش دو کشتی دیگر جنگی. عرض هفته گذشته یکی از آن دو کشتی تحویل خواهد شد و کشتی دومی در پائیز آینده. این هر دو کشتی مسلح به تسلیحاتی قوی هستند که طبق اطلاعات رسیده هیچ یک از کشتی های جنگی خود المان نیز به آنها مجهز نیست [۴].

هزاد در حال حرکت آزمایشی (تصویر از فرانک بهلینگ)

به هنگام جشن به آب انداختن کشتی مزبور در کیل نیروی دریائی الجزایر در ۲۳ فبروری یکی از دو کشتی را که توسط TKMS (تولید کننده اصلی) و شرکت Mar ابوظبی در کیل ساخته شده است و از مدل Meko A-200ALG

می باشد، دریافت نمود. قرار است کشتی HERRAD 910 پس از اتمام مراحل نهائی و آموزش پرسنل به سوی الجزایر حرکت نماید.

اما مهم تر آن است که شرکت های المانی در سال های گذشته در الجزایر کارخانجاتی را برای تولید خودروهای جنگی ایجاد نموده اند. شرکت تولید کننده زرهپوش راین متال قسمت های لازمه برای مونتاز ۹۸۰ خودروی زرهپوش موسوم به Fuchs را به کارخانه ای که برای همین کار ساخته شده است تحویل الجزایر داده و شرت دایملر ترتیب مونتاز هزاران خودروی نظامی و شبه نظامی را ممکن ساخته است. هر دوی این محصولات امکانات تحرک ارتش الجزایر را افزوده اند. در سال گذشته اولین محصولات این کارخانجات خط تولید را ترک کرده اند.

فساد و ضد ترور

جریانات پس پرده دادن جواز تحویل تسلیحات مزبور توسط دولت المان فقط به کوشش برای جلب مشتری جنگ افزار مربوط نمی شود، بلکه بیش از آن در رابطه با همکاری نزدیک میان المان و الجزایر به خاطر ایجاد کنترل در شمال افریقا می باشد. در حالی که عرض سال های دهه ۲۰۰۰ المان و الجزایر مشترکاً و بدون موفقیت کوشیده بودند مناطق عظیمی از صحرای افریقا و سواحل آن را از منطقه نفوذ باند های تروریست جهادگرا، قاچاقچیان و تجزیه طلبان خارج کنند، اکنون این مقاصد به میزانی وسیع تر به عمل در می آیند. به گفته صدر اعظم المان، آنگلا مرکل، در دیداری که در ۱۲ جنوری ۲۰۱۶ با نخست وزیر الجزایر، عبدالملک سلال داشت، «الجزایر و المان با هم در جنگ علیه ترور همکاری بسیار نزدیکی دارند» [۵]. مرکل این گفتار را به ویژه در رابطه با مشارکت الجزایر در ایجاد دولتی مرکزی در لیبیا ایراد نمود [۶]. و نیز در رابطه با حل مسأله مالی [۷]. به گفته او در هر دوی این کشورها که در حال حاضر و یا به زودی ارتش المان آنجا مستقر می شود، الجزایر «نقش بسیار فعالی» را بازی می کند. تحویل تسلیحات المان به این کشور به همین منظور تشدید یافته است.

همانند سوریه

البته صدور جنگ افزار المان می تواند در آینده به سادگی به همکاری در سرکوب مردم تبدیل گردد. در هفته گذشته مصاحبه ای در روزنامه فرانسوی له فیگارو با یکی از نویسندگان الجزایر به نام بوالم سانسال جلب توجه نمود. سانسال اظهار نمود که تشنجات اجتماعی ژرفی که الجزایر بدان دچار است را دولت این کشور فقط به طوری سطحی و با پخش درآمد فروش نفت و گاز صافکاری می کند. به ویژه در میان جوانان این کشور فقدان چشم انداز موجب نارضایتی فزاینده بوده و در حال حاضر به زد و خورد های دائم خیابانی می انجامد. در صورتی که مسؤولان موفق به آرام نمودن تشنجات مزبور نگردند - از جمله بدین دلیل که درآمد نفت به خاطر افت بهای آن به شدت تقلیل یابد و پول کمتری در اختیار دولت باشد - در اینصورت مانند آغاز سال ۲۰۱۱ شورش های بزرگی را می توان انتظار داشت. سانسال نظیر شمار بسیاری از ناظران بر این باور است که دولت در یک چنین وضعیتی با به کار بردن خشونت خواهد کوشید بر سر قدرت باقی بماند - «درست همانند آنچه که بشار الاسد در سوریه کرد.» [۸]

سلسال این را نیز در حاشیه می افزاید که دولت الجزایر - در این صورت مانند اسد پیش از ۲۰۱۱ [۹] - تقویت سلفیست ها و یاری رسیدن بدانها از ناحیه عربستان سعودی را تا جایی تحمل خواهد کرد که آنها با تبلیغات به اصطلاح مذهبی خود موجب آرامش مردم گردند. به گفته او «در شهرهای کوچک و روستا» سلفیست ها در الجزایر مسلط بوده

و «قواعد هراس انگیز دینی» خود را حاکم می کنند. به گفته او این اتفاقی نیست که در ۱۶ سال گذشته «بیش از تمامی قرن پیشین مسجد» در الجزایر ساخته شده است.

زیرنویس ها

[1] Algeria. www.hrw.org.

[2] Algeria. In: *Amnesty International Report 2015/16. The State of the World's Human Rights*.

[3] S. dazu [Los von Moskau \(I\)](#).

[4] Frank Behling: *Kieler Werft liefert die erste Fregatte an Algerien aus. Kieler Nachrichten* 24.02.2016.

[5] *Pressekonferenz von Bundeskanzlerin Merkel und dem Premierminister von Algerien, Sellal, in Berlin*. 12.01.2016.

[6] S. dazu [Gegen Terror und Migration \(II\)](#).

[7] S. dazu [Ein neuer Schwerpunkt in Afrika](#).

[8] Boualem Sansal: *"Un scénario syrien est possible en Algérie"*. www.lefigaro.fr 24.02.2016.

[9] S. dazu [Religion und Interesse](#).

منبع اصلی سازمان مراقب سیاست خارجی المان – ۱ مارچ ۲۰۱۶

<http://www.german-foreign-policy.com/de/fulltext/59319>

برگرفته از تلاکسکالا – ۵ مارچ ۲۰۱۶

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=17398>